

La ciutat futura a Frankfurt

Amb l'única participació catalana de Lluís Pau, presentant el sistema de senyalització adoptat per la Generalitat, ha tingut lloc a Frankfurt la primera Fira de Disseny Urbà.

Melín Aguilera

Public Design'85, la primera fira internacional dedicada a l'àrea del disseny urbà, tingué lloc a principis del mes d'octubre a la ciutat alemanya de Frankfurt. La fira ha representat la primera oportunitat de posar en comú i mostrar les experiències d'arquitectes i dissenyadors de distints països que treballen per la racionalització de la ciutat moderna.

Una ciutat en la qual ja sembla inevitable haver d'acceptar la presència del cotxe, fet aquest que ha decantat els arquitectes i dissenyadors cap a la recuperació i el condicionament dels espais peonals i la seua diferenciació de les vies de circulació. L'objectiu és aconseguir que el vianant passege a gust, gaudeixca d'una visió agradable i no haja de suportar un volum de soroll excessiu.

De les millors mostres d'aquest intent, se n'han vist exemples aquests dies a Frankfurt. És l'avanç del que pot ser la ciutat del demà.

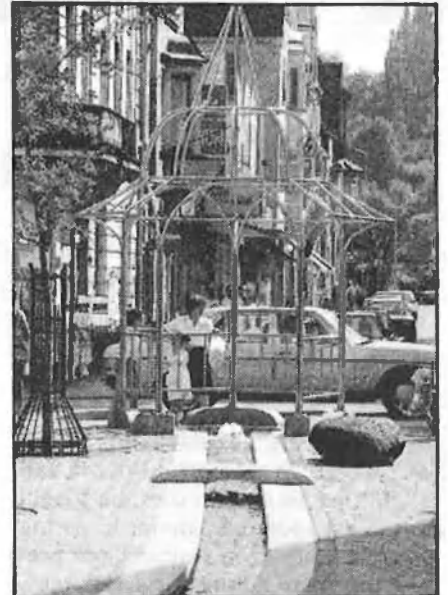
I, així, la Fira reflecteix, entre d'altres coses, la importància que està adquirint l'ús i l'estudi dels paviments. Diferenciacions de colors o formats distints d'empedrats en carrers antics contribuiran a la desaparició de les voreres tal com les coneixem avui: s'equilibraran al mateix nivell d'altura que la calçada i es construiran amb materials naturals, empedrats depositats sobre una superfície d'arena, que pot reduir a nivells mínims les vibracions de la circulació i el so.

D'una manera especial, cridarà l'atenció un paviment fet sobre materials reciclats de goma o cautxú. Un paviment d'aparença normal, que sorprèn en el moment de ser trepitjat, per la flexibilitat. Un avantatge

Una parada d'autobús pensada per a esperar còmodament.

A l'esquerra un exemple de desaparició de la vorera; a la dreta l'aigua recupera la seua importància a través de fonts i canalitzacions.

que el pot fer imprescindible per a zones infantils.

Un canvi important ha pogut observar-se, també, respecte al concepte de la il·luminació ciutadana, on es mostra ja molt més la preocupació per com arribarà la llum al vianant. Els nous models de fanals presentats a la ciutat alemanya es distingien pels estudis sobre la intensitat adequada, el color de la llum, les maneres de res-

saltar determinades zones o crear focs en unes altres.

Paral·lelament, s'ha notat també un augment de l'interés pel fanal clàssic, al qual, com a novetat destacable, s'han afegit distints elements decoratius o utilitaris, com ara rellotges o fontetes d'aigua.

Particular atenció meresqué un projecte berlinès adreçat a unificar en un sol suport totes les funcions fins

ara disseminades. El mateix pal servia per a col·locar-hi els senyals de circulació, el semàfor, les papereres o el banc i el fanal de la llum, amb un disseny modern i harmoniós.

El paper integrador del paviment tornava a quedar clar a l'hora de passar revista als projectes de fonts públiques, les quals s'allunyen veloçment de la commemoració històrica. Les fonts exposades a Frankfurt posen de nou l'accent sobre l'aigua. Pocs conjunts arquitectònics, pocs monuments i una clara tendència a nàixer arran de terra, del mateix paviment. Inclús, s'hi van poder veu-

Les senyalitzacions de Lluís Pau foren seleccionades per al catàleg que recollia els disset treballs més interessants.

re projectes de petites canalitzacions, a la manera de les séquies, resseguint carrers peonals.

Pel que fa als espais verds, la substitució dels arbres per totes les classes imaginables de jardineres comença a aparèixer com a remei generalment acceptat, tret dels grans espais oberts. L'arbre, per contra, rebrà un tracte exquisit, en forma de proteccions per al tronc, pedres poroses per a aprofitar i mantenir-ne la humitat, i altres sistemes.

De jardineres, en vam veure de totes les classes, formes i colors. Inclús, se'n presentà un model que amagava en l'interior contenidors del fem o dipòsits de vidre. La pedra de granit, el plàstic i la fusta, eren els elements més utilitzats a l'hora de confeccionar-les.

Joves dissenyadors alemanys mostaven en un pavelló els seus treballs sobre cabines d'espera d'autobusos, grans, amb bons seients i llums adossades. Un interès pels detalls d'ús quotidià molt generalitzat. A Frankfurt es pogueren veure, per exemple,

audaços dissenys de papereres, inclús amb terra incorporada per apagar les cigarretes.

Però les estrelles de l'exposició foren els parcs infantils. És un camp on suecs, finlandesos i nòrdics en general presentaren els seus treballs sobre fusta i cordes, i arribaren a muntar veritables castells de jocs, on n'integraven fins a trenta de distints. La preocupació per l'estudi de zones de parc per a xiquets entre 12 i 18 anys —una necessitat gens prevista ací— i l'obsessió per eliminar possibles factors d'accident eren notòries. Amb tot, la major sorpresa provingué dels últims treballs d'integració d'elements musicals al parc. Més d'una persona gran es divertí saltant sobre unes planxes musicals i creant melodies.

Public Design'85 ha estat, doncs, un bon mostrari del que segurament serà la ciutat del demà. I una bona oportunitat de descobrir les nostres mancances, ben evidents. Unes mancances que, si a Barcelona comencen a semblar salvables en un futur pròxim, a València i a d'altres ciutats ens fan situar-nos a anys llum de distància. □

DARRER DIUMENGE DOCTUBRE

NO SOM ESPANYOLS, SOM CATALANS

26 aplec del País Valencià - 12 migdia
al PUIG

M'ANIFESTACIÓ

- 6 de la vesprada
Plaça Sant Agustí - Ciutat de València

MOVIMENT DE DEFENSA DE LA TERRA

